

Marți, 23 noiembrie 2010

25. subliniază activitatea Comisiei pentru afaceri sociale și mediu a APP realizată în cadrul raportului privind munca copiilor, precum și intenția acesteia de a organiza analize și dezbateri cu privire la mediu și la situația socială în țările ACP;
26. de asemenea, salută rapoartele și rezoluțiile referitoare la schimbările climatice adoptate în 2009, care au permis exprimarea punctului de vedere al APP la reuniunea la nivel înalt de la Copenhaga;
27. ia act cu satisfacție de participarea din ce în ce mai numeroasă a actorilor nestatali la sesiunile APP, participare care s-a evidențiat cu ocazia dezbaterii care a condus la declarația privind criza mondială de la Port Moresby menționată mai sus, precum și în raportul privind APE elaborat de partenerii economici și prezentat în cadrul sesiunii APP care s-a desfășurat la Ljubljana;
28. încredințează președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Consiliului ACP, Biroului APP, precum și guvernelor și parlamentelor din Republica Cehă și Angola.

Aspecte de drept civil, drept comercial, dreptul familiei și drept internațional privat ale Planului de acțiune pentru punerea în aplicare a Programului de la Stockholm

P7_TA(2010)0426

Rezoluția Parlamentului European din 23 noiembrie 2010 referitoare la aspecte de drept civil, drept comercial, dreptul familiei și drept internațional privat ale Planului de acțiune pentru punerea în aplicare a Programului de la Stockholm (2010/2080(INI))

(2012/C 99 E/04)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 67 și 81 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 10 iunie 2009, intitulată „Un spațiu de libertate, securitate și justiție în serviciul cetățenilor” (COM(2009)0262), care subliniază prioritățile privind spațiul de libertate, securitate și justiție (SLSJ) pentru perioada 2010-2014, alături de Evaluarea Programului de la Haga și a planului de acțiune (COM(2009)0263) și tabloul de bord privind implementarea, asociat acesteia (SEC(2009)0765), precum și contribuțiile parlamentelor naționale, ale societății civile și ale agențiilor și organelor UE,
- având în vedere documentul Președinției Consiliului din 2 decembrie 2009, intitulat „Programul de la Stockholm - O Europă deschisă și sigură în serviciul cetățenilor” (17024/09),
- având în vedere Rezoluția sa din 25 noiembrie 2009 referitoare la Programul de la Stockholm ⁽¹⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 aprilie 2010 privind un Plan de acțiune pentru punerea în aplicare a Programului de la Stockholm (COM(2010)0171),
- având în vedere Rezoluția sa din 17 iunie 2010 referitoare la formarea judiciară – Planul de acțiune de la Stockholm ⁽²⁾,

⁽¹⁾ JO C 285 E, 21.10.2010, p. 12.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0242.

Marți, 23 noiembrie 2010

- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de Procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice, precum și avizele Comisiei pentru comerț internațional și Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor (A7-0252/2010),
- A. întrucât SLSJ reprezintă o competență partajată între Uniune și statele membre;
- B. întrucât articolul 67 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene subliniază respectul față de sisteme și tradiții juridice diferite și accesul la justiție, care trebuie înlesnit, în special prin respectarea principiului recunoașterii reciproce; întrucât acest lucru presupune încredere reciprocă și, la rândul ei, încrederea reciprocă presupune o înțelegere profundă a diferitelor tradiții și metode juridice;
- C. întrucât, încă de când Uniunea a dobândit competențe în materie de justiție și afaceri interne și odată cu crearea ulterioară a SLSJ, s-a înregistrat un progres substanțial în domeniul justiției civile, pornind de la diferitele convenții de drept internațional privat încheiate la nivel interguvernamental și dându-le amploare acestora; întrucât, în prezent, Comisia propune un plan foarte ambițios, care răspunde unui număr însemnat dintre solicitările adresate recent de Parlament;
- D. întrucât, ținând cont de acest plan ambițios și de realizările remarcabile ale UE în acest domeniu, a venit momentul să ne detașăm și să reflectăm asupra situației dreptului civil, în special cu scopul de a adopta o abordare mai strategică și mai puțin fragmentată, bazată pe nevoile reale ale cetățenilor și ale întreprinderilor atunci când aceștia își exercită drepturile și libertățile în cadrul pieței unice și, cunoscând dificultățile legiferării într-un domeniu în care competența este partajată, în care armonizarea este doar arareori o opțiune și în care suprapunerea trebuie evitată, din aceasta decurgând necesitatea respectării și conviețuirii unor abordări juridice și tradiții constituționale radical diferite, precum și a conceptualizării abordării acestui domeniu de către Uniune pentru a înțelege mai bine obiectivul nostru și care sunt cele mai bune soluții la problemele de rezolvat, ca parte a unui plan global; întrucât este esențial să se aibă în primul rând în vedere asigurarea funcționalității măsurilor deja puse în practică și consolidarea progreselor deja realizate;
- E. întrucât, dacă privim la ce s-a realizat în SLSJ, în primul rând observăm că s-au armonizat normele de drept internațional privat, domeniu care a evoluat foarte mult; întrucât dreptul internațional privat este modalitatea prin excelență de a ajunge la o recunoaștere reciprocă și la respectul față de celelalte sistemele juridice, iar existența clauzelor de politică publică reprezintă un ultim efort de a proteja normele constituționale naționale;
- F. întrucât următorul pas îl reprezintă armonizarea sau apropierea, la care se pretează anumite domenii în care standardizarea este de dorit, dacă nu chiar esențială - de exemplu, în domeniul protecției consumatorului - însă recurgerea la aceasta este limitată în SLSJ;
- G. întrucât elaborarea dreptului contractual european este una dintre cele mai importante inițiative pentru SLSJ în viitorul apropiat și ar putea conduce la un așa-numit al 28-lea sistem opțional de drept civil, ca alternativă la modalitatea tradițională de armonizare a legislației în anumite domenii;
- H. întrucât, în cele din urmă, există instrumentele și măsuri de sine stătătoare din domeniul dreptului procedural; din multe puncte de vedere măsurile din aceste domenii sunt cheia abordării litigiilor transfrontaliere, din moment ce indiferent de măsura în care este armonizat dreptul material, cetățenii și întreprinderile tind să se lovească de obstacole care derivă din dreptul procedural național;

Marți, 23 noiembrie 2010

- I. întrucât coexistența sistemelor juridice diferite în Uniune ar trebui percepută ca un punct forte, din care sisteme juridice din întreaga lume s-au inspirat; cu toate acestea, divergențele dintre sistemele juridice nu ar trebui să constituie un obstacol în calea evoluției dreptului european; întrucât divergențele explicite și conceptuale dintre sistemele juridice nu sunt în sine problematice; întrucât, cu toate acestea, trebuie luate în considerare consecințele juridice negative pentru cetățeni care decurg din aceste divergențe; întrucât conceptul de emulație legislativă, sau de abordare de jos în sus a convergenței, ar trebui transpus în practică prin încurajarea comunicării economice și intelectuale între diferitele sisteme juridice; întrucât capacitatea de a înțelege și de a gestiona diferențele dintre sistemele noastre juridice nu poate rezulta decât dintr-o cultură judiciară europeană, care să fie alimentată prin partajarea cunoștințelor și prin comunicare, prin studiul dreptului comparat și printr-o schimbare radicală a modului de predare a dreptului în universități și a modului în care judecătorii iau parte la formarea și dezvoltarea profesională a acestora, așa cum se explică în rezoluția Parlamentului din 17 iunie 2010, însoțite de eforturi mai intense pentru a depăși obstacolele lingvistice; întrucât este necesar să se reflecteze acum asupra acestui lucru și să se elaboreze un plan, chiar dacă demersul cere timp;
- J. întrucât ar trebui în același timp încurajat un dialog mai amplu și contacte profesionale mai frecvente la nivel european, pentru a permite o serie de schimbări în maniera de predare și în programe, care urmează a fi definite în funcție de necesitățile celor care activează în domeniu, ale clienților lor și ale pieței în ansamblu; întrucât viitoarea Comunicare a Comisiei privind Planul european de acțiune pentru toate profesiile juridice ar trebui să ia în considerare diferitele tradiții și metode de predare, precum și nevoile diferite ale profesioniștilor din diferite zone geografice sau domenii, încurajând totodată schimbul de bune practici;
- K. întrucât este vital să nu îi trecem cu vederea pe practicieni atunci când construim o cultură judiciară europeană; întrucât, deși este de la sine înțeles că statele membre și organizațiile profesionale naționale își mențin responsabilitatea pentru definirea modalității celei mai potrivite de formare și pentru a veni în întâmpinarea necesităților avocaților și ale clienților lor în fiecare stat membru, în conformitate cu principiul subsidiarității și, deși este evident că organizațiile profesionale naționale sunt cele mai în măsură să identifice aceste nevoi, pentru că sunt mai aproape de cei care practică aceste profesii și de piețele în care aceștia acționează, aceste organizații au un rol esențial la nivel european; întrucât este esențial să implicăm și să ne bazăm pe structurile deja existente, în special pe universități și organizații profesionale; întrucât se impune o revizuire de fond și pe domenii a formării în domeniul judiciar, a formării practicienilor și a programelor analitice la nivel de universitate; întrucât este esențială inițierea unei reflecții riguroase asupra modului în care Uniunea ar putea oferi asistență în mod eficace în acest demers și asupra modului în care ar putea încuraja autoritățile naționale competente să preia responsabilitatea acestui proiect;
- L. întrucât aceste chestiuni țin de însăși esența Europei și de provocarea SLSJ și nu ar trebui considerate contradictorii în raport cu dezvoltarea și predarea unei culturi juridice cu adevărat europene;
- M. întrucât, conform preambulului Tratatului de la Lisabona, semnatarii declară că sunt determinați să „pună bazele unei uniuni tot mai strânse între națiunile europene”, ceea ce presupune reducerea distanței reale și a aceleia resimțite între Uniunea Europeană, dreptul său și cetățenii săi;
- N. întrucât dreptul european trebuie să deservească cetățenii, în special în domeniul dreptului familiei și al stării civile;
- O. întrucât Comisia trebuie să se asigure că Planul de acțiune de la Stockholm reflectă efectiv necesitățile cetățenilor și ale societăților, în special ale întreprinderilor mici și mijlocii, legate de o prezență mai pronunțată a caracterului european (în ceea ce privește mobilitatea, dreptul muncii, nevoile antreprenoriale sau egalitatea de șanse), promovând securitatea juridică și accesul la o justiție rapidă și eficientă;
- P. întrucât, în acest context, trebuie acordată o atenție cât mai mare simplificării mecanismelor justiției și sistemului judiciar, precum și asigurării unor proceduri mai clare și mai accesibile, ținând seama de necesitatea de a reduce cheltuielile, mai ales în actualele condiții economice;
- Q. întrucât accentul pe autonomia părților din inițiativele recente ale UE cu privire la chestiuni sensibile din dreptul familiei, cu implicații transnaționale, riscă să deschidă calea unor practici inacceptabile de negociere a jurisdicției, dacă nu se aplică restricții clare,
1. felicită Comisia pentru propunerea sa de Plan de acțiune;

Marți, 23 noiembrie 2010

2. consideră, cu toate acestea, că este momentul prielnic pentru a reflecta asupra dezvoltării viitoare a SLSJ și invită Comisia să inițieze o dezbatere de amploare, la care să participe toate părțile interesate, în special judecătorii și practicienii din domeniu;
3. solicită Comisiei să facă de urgență, printr-o evaluare de impact ex post, un bilanț al măsurilor deja adoptate în domeniul dreptului civil și al dreptului familiei, pentru a le evalua eficacitatea și a estima măsura în care acestea au reușit să-și atingă scopurile și să satisfacă nevoile cetățenilor, societăților și profesioniștilor; consideră că, în același timp, ar trebui efectuat un sondaj în special al miniștrilor naționali ai justiției, al profesiiilor juridice, comunității de afaceri și al organizațiilor de consumatori, pentru a identifica sectoarele în care sunt necesare sau de dorit noi măsuri de cooperare în materie civilă;
4. invită Comisia să respecte Rezoluția sa din 17 iunie 2010 referitoare la formarea judiciară, pe parcursul consultărilor cu Parlamentul;
5. subliniază încă o dată necesitatea apelării la toate mijloacele posibile în vederea construirii unei culturi judiciare europene, în special prin educație și formare juridică;
6. recomandă ca programele de schimb de tip „Erasmus”, propuse în Planul de acțiune, să reprezinte doar una dintr-o serie de inițiative care să stimuleze comunicarea verticală și orizontală dintre instanțele naționale și cele europene; atrage atenția asupra faptului că Parlamentul intenționează să comande un studiu care va analiza programele de formare și unitățile de învățământ din domeniul judiciar la nivel național, cu scopul de a identifica și bunele practici din acest sector;
7. observă că instituțiile și rețelele de formare de la nivel național, în calitate de „avangardă” a punerii în aplicare a dreptului european în statele membre, având contact direct cu instanțele naționale și cu sistemele judiciare și înțelegând în profunzime culturile și nevoile naționale din domeniul juridic, ar trebui să fie motoarele dezvoltării unei culturi judiciare europene comune;
8. consideră că un prim pas poate fi realizat prin crearea unui forum periodic, care să reunească judecători aflați la toate nivelurile ierarhice, specializați pe domenii de drept care se confruntă frecvent cu chestiuni transfrontaliere, precum cauzele de drept maritim, comercial, al familiei și cauze privind vătămarea corporală pentru a discuta pe marginea unui domeniu nou sau despre domenii de controversă sau de dificultate juridică, pentru a încuraja discuțiile, crearea de contacte și de canale de comunicare și de colaborare și pentru a ajunge la încredere și înțelegere reciprocă; consideră că acest proiect poate fi sprijinit prin participarea activă a universităților și prin participarea practicienilor din domeniu;
9. consideră necesar sprijinul Comisiei pentru dialogul și comunicarea permanentă și eficientă dintre organismele europene ale profesiilor juridice în cadrul Consiliului Barourilor Europene (CCBE); consideră că acesta ar putea servi drept bază pentru o serie de inițiative ulterioare transfrontaliere de formare ale organizațiilor profesionale, în parteneriat cu alți actori europeni, precum Academia de Drept European (ERA);
10. apreciază contribuția financiară generoasă a Comisiei la proiectele transnaționale de formare juridică în domeniul justiției civile, dar regretă faptul că această finanțare este dificil de accesat și de utilizat eficient, în mare măsură datorită inflexibilității sistemului actual; ia act, în plus, de problemele de recuperare a sumelor alocate în cadrul programelor de formare cofinanțate și de faptul că organizarea acestor programe presupune din partea organizațiilor profesionale implicare imobilizarea unor fonduri importante pentru o perioadă lungă, datorată cerințelor impuse de Comisie; solicită, de aceea, o abordare mai flexibilă și mai inovatoare din partea Comisiei, care să permită organizațiilor care nu dispun de lichidități importante să aibă acces la programele de formare;
11. observă faptul că tratarea dreptului european ca pe o materie distinctă în cadrul educației și formării juridice și judiciare are un efect de marginalizare; recomandă prin urmare ca, în plus, programele analitice de educație și formare juridică să încorporeze cu regularitate dreptul european în fiecare specializare principală; consideră că dreptul comparat ar trebui să devină un element-cheie al programelor universităților;

Marți, 23 noiembrie 2010

12. ținând cont de faptul că educația și formarea reprezintă în primul rând o competență a statelor membre, invită Comisia să inițieze un dialog cu toți responsabilii în domeniul educației juridice, în scopul atingerii acestor obiective; recomandă, de asemenea, ca, pe termen lung, avocaților să li se ceară să aibă cunoștințe practice de cel puțin o altă limbă a Uniunii; consideră că atingerea acestui obiectiv ar trebui stimulată încă din prezent, prin creșterea finanțărilor și prin încurajarea studenților de a participa la programe de tip Erasmus în timpul studiilor lor juridice;

13. luând în considerare obiectivul ambițios al Programului de la Stockholm de a oferi, până în 2014, programe europene de formare pentru jumătate din judecătorii, procurorii, personalul judiciar și alți angajați implicați în cooperarea europeană, precum și cererea sa ca, pentru realizarea acestui obiectiv, să fie utilizate în special instituțiile de formare existente, subliniază faptul că Rețeaua Europeană a Președinților Curților Supreme, Rețeaua europeană de Consilii ale Magistraturii, Asociația Consiliilor de Stat și a Jurisdicțiilor Administrative Supreme și Rețeaua Eurojustice a procurorilor generali europeni, executorii judecătorești și practicienii în domeniul dreptului au foarte multe de oferit prin coordonarea și promovarea formării profesionale a autorităților judiciare, prin înțelegerea reciprocă a sistemelor juridice ale altor state membre și prin facilitarea soluționării litigiilor și problemelor transfrontaliere, însă activitățile acestora trebuie înlesnite și finanțate corespunzător; consideră, prin urmare, că trebuie definit un plan finanțat integral care să vizeze formarea judiciară europeană în colaborare cu rețelele judiciare menționate mai sus, evitându-se suprapunerea inutilă a programelor și structurilor, care să conducă la înființarea unei Academii Judiciare Europene compusă din Rețeaua europeană de formare judiciară și din Academia de Drept European;

14. consideră că, în special în etapa elaborării legislației UE din domeniul dreptului civil și dreptului familiei, ar trebui să se creeze condiții pentru ca judecătorii de la nivel național și de la nivelul Uniunii să-și poată exprima punctul de vedere asupra aspectelor tehnice ale măsurilor propuse, pentru a se asigura că viitoarea legislație poate fi implementată și aplicată de către judecătorii naționali cu cât mai puține dificultăți; consideră că aceasta ar putea contribui la multiplicarea contactelor dintre judecători, deschizând astfel noi canale de comunicare; salută informațiile primite de la autoritățile judiciare naționale pe parcursul procedurilor legislative;

15. consideră că Comisia ar trebui să acorde prioritate rezolvării dificultăților apărute ca urmare a divergențelor din dreptul procedural național (de exemplu, în cazul termenelor de prescripție și al aplicării legii străine de către instanțe); sugerează, dată fiind importanța capitală a acestui aspect, devansarea din 2013 în 2011 a datei la care urmează să fie prezentat raportul Comisiei privind funcționarea actualului sistem UE de drept procedural civil transfrontalier; solicită Comisiei să ia în considerare rezoluția Parlamentului din 1 februarie 2007 ⁽¹⁾ și să prezinte de urgență o propunere de instituire a unui termen limită comun pentru litigiile transfrontaliere care implică vătămări corporale și accidente mortale;

16. salută Cartea verde din 1 iulie 2010 privind opțiunile de politică în perspectiva unui drept european al contractelor pentru consumatori și întreprinderi și susține inițiativa ambițioasă a Comisiei de a crea un instrument european de drept contractual, care să poată fi aplicat, facultativ, de părțile contractante (COM(2010)0348);

17. subliniază importanța unor mecanisme judiciare transfrontaliere pentru rezolvarea cazurilor de fraudă și de practici comerciale înșelătoare, care își au originea în anumite state membre, dar vizează cetățeni, ONG-uri și IMM-uri din alte state membre;

18. atrage atenția asupra rezoluției Parlamentului din 10 martie 2009 privind cooperarea între instanțele statelor membre pentru obținerea de probe în materie civilă sau comercială ⁽²⁾ și solicită Comisiei să ia măsuri pentru a ameliora cooperarea dintre instanțele din statele membre în materie de obținere a probelor și a creșterii eficienței Regulamentului (CE) nr. 1206/2001, în special asigurând o mai bună informare a instanțelor și a profesioniștilor cu privire la acesta și faptul că aceștia utilizează la scară largă tehnologiile informației și videoconferințele; consideră că ar trebui să existe un sistem securizat pentru trimiterea și primirea de emailuri și consideră că problemele de acest tip ar trebui tratate în cadrul strategiei europene e-Justiție;

⁽¹⁾ JO C 250 E, 25.10.2007, p. 99.

⁽²⁾ JO C 87 E, 1.4.2010, p. 21.

Marți, 23 noiembrie 2010

19. salută faptul că Planul de acțiune propune o inițiativă legislativă referitoare la un regulament privind îmbunătățirea eficienței executării hotărârilor judecătorești cu privire la transparența patrimoniului debitorilor și la un regulament similar privind sechestrul asupra conturilor bancare; atrage atenția, cu toate acestea, asupra naturii complementare a celor două propuneri, care ar trebui prezentate cât mai curând;
20. consideră că astfel de inițiative sunt din ce în ce mai importante în contextul recesiunii economice;
21. invită Comisia să avanseze în ceea ce privește aceste inițiative în cel mai scurt timp, axându-se pe posibilitatea găsirii unei căi de atac independente europene pentru dezvăluirea și/sau înghețarea activelor în cauzele transfrontaliere;
22. subliniază că acest domeniu are importante consecințe financiare și asupra imaginii; în acest context, încurajează recurgerea preventivă la modalități alternative de soluționare a litigiilor;
23. consideră că o consolidare a justiției prin metodele menționate în prezentul raport, conduce desigur la dezvoltarea și întărirea raporturilor economice și de muncă, ajutând la crearea unei adevărate piețe unice;
24. invită Comisia și statele membre să crească nivelul de uniformitate a aplicării legislației UE (în aspectele procedurale), focalizându-se asupra unor reguli și proceduri administrative standardizate, aplicabile în domenii integrate ale UE, cum sunt impozitarea, vama, comerțul și protecția consumatorilor, în limitele Tratatelor UE, pentru a asigura funcționarea pieței unice și a liberei concurențe;
25. subliniază faptul că Programul de la Stockholm vizează instituirea unui spațiu european de libertate, securitate și justiție care să garanteze drepturile fundamentale ale cetățenilor, inclusiv libertatea de întreprindere, cu scopul de a dezvolta spiritul întreprinzător în diverse sectoare ale economiei;
26. sprijină cu convingere Comisia în obiectivul său de a adopta propuneri legislative care să reducă costurile activităților comerciale și ale tranzacțiilor, în special în cazul IMM-urilor;
27. încurajează inițiativele comune ale Comisiei și statelor membre de sprijinire a IMM-urilor din întreaga UE care desfășoară activități transfrontaliere, prin eliminarea birocrăției pentru a reduce semnificativ sarcinile administrative, financiare și de reglementare; salută viitoarea revizuire a Directivei privind întârzierea efectuării plăților;
28. subliniază că funcționarea adecvată a pieței unice sprijină spațiul european de libertate, securitate și justiție și contribuie la consolidarea modelului european al economiei sociale de piață; recunoaște totodată că crearea unui spațiu european de libertate, securitate și justiție va consolida piața unică și, în special, protecția consumatorilor;
29. subliniază că articolul 12 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene reafirmă, drept dispoziție de aplicare generală, că protecția consumatorilor ar trebui luată în considerare la definirea și punerea în aplicare a celorlalte politici și acțiuni ale Uniunii; subliniază importanța noii propuneri de directivă privind drepturile consumatorilor, precum și viitoarea actualizare a Directivei privind pachetele de călătorii, a Directivei privind practicile comerciale neloiale și a Directivei privind publicitatea înșelătoare și comparativă;
30. invită Comisia să asigure eliminarea tuturor barierelor din calea dezvoltării comerțului electronic, identificate cel mai recent în „Agenda digitală” din 2010, atât prin mijloace legislative, cât și nelegislative; solicită rezolvarea rapidă a problemelor legate de comerțul transfrontalier în cazul achizițiilor online efectuate de consumatori, în special în ceea ce privește plata și livrările transfrontaliere; subliniază necesitatea de a crește încrederea consumatorilor și a întreprinderilor în comerțul electronic transfrontalier, printre altele prin consolidarea luptei împotriva criminalității informatice și a contrafacerii; solicită elaborarea unei carte europene a drepturilor consumatorilor în domeniul serviciilor online și al comerțului electronic;

Marți, 23 noiembrie 2010

31. reamintește solicitarea adresată Comisiei de a asigura informarea imediată și completă a Parlamentului European cu privire la evoluția negocierilor ACTA, la fiecare etapă a negocierilor, pentru a respecta litera și spiritul Tratatului de la Lisabona, precum și cererea sa de garantare a faptului că ACTA nu va modifica acquis-ul în materie de respectare a DPI și a drepturilor fundamentale; solicită Comisiei să se implice în mod activ în relațiile cu țările terțe care nu sunt parte la negocierile ACTA, în special cu țările emergente;

32. atrage atenția asupra problemelor legate de insecuritatea juridică a schimburilor comerciale din și spre țările non-UE, precum și asupra problemei referitoare la jurisdicția competentă pentru soluționarea unei anumite dispute; observă faptul că, deși există principii de drept internațional privat, aplicarea acestora ridică un număr de probleme care afectează în principal consumatorii și întreprinderile mici, care deseori nu își cunosc drepturile; subliniază, de asemenea, noile provocări juridice care rezultă în urma globalizării și a dezvoltării tranzacțiilor efectuate pe internet; subliniază nevoia adoptării unei abordări coerente la nivel internațional pentru a evita penalizarea consumatorilor și a întreprinderilor mici pentru această situație;

33. atrage atenția Comisiei, în contextul dreptului societăților, care este afectat de dreptul internațional privat, asupra rezoluției Parlamentului din 10 martie 2009, ce conține recomandări adresate Comisiei privind transferul transfrontalier al sediului social al unei societăți (2008/2196(INI)), rezoluției din 4 iulie 2006 privind recente evoluții și perspective în legătură cu dreptul societăților comerciale și rezoluției din 25 octombrie 2007 privind societățile private europene și la a paisprezecea directivă în domeniul dreptului societăților comerciale privind transferul sediului societății, precum și asupra hotărârilor Curții de Justiție în cauzele Daily Mail și General Trust, Centros, Überseering, Inspire Art, SEVIC Systems, și Cartesio;

34. constată că, conform hotărârii din cauza Cartesio, în lipsa unei definiții uniforme în dreptul Uniunii a companiilor care pot beneficia de dreptul de stabilire pe baza unui singur factor de legătură care să determine legea națională aplicabilă unei societăți, problema dacă articolul 49 TFUE se aplică sau nu unei societăți care invocă libertatea fundamentală consacrată în acest articol este o chestiune preliminară, care, după cum prevede actualmente dreptul Uniunii, poate fi soluționată doar de către legea națională aplicabilă; consideră, de asemenea, că modificările din dreptul societăților preconizate de tratat, realizate prin intermediul legislației și al acordurilor, nu au abordat încă problema diferențelor dintre legislațiile statelor membre și, evident, nici nu au rezolvat-o; remarcă că aceasta evidențiază o lacună a dreptului Uniunii; își reiterează solicitarea de a remedia această deficiență;

35. solicită Comisiei să facă tot posibilul la Conferința de la Haga pentru a readuce în atenție proiectul de convenție cu privire la hotărârile internaționale; consideră că Comisia ar putea începe cu o serie de consultări la scară largă, informând și consultând Parlamentul, cu privire la relevanța atribuirii unui efect reflexiv dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 44/2001 ⁽¹⁾ în vederea impulsivării altor țări, și în special Statele Unite, spre reluarea negocierilor; consideră că ar fi prematur și inadecvat să se ia în considerare posibilitatea acordării unui efect reflexiv dispozițiilor acestui regulament înainte de a face suficient de clar faptul că încercările de reluare a negocierilor la Haga au eșuat și că, din consultările și studiile realizate rezultă că aceasta ar putea aduce beneficii și avantaje cetățenilor, societăților și profesioniștilor din UE;

36. solicită Comisarului pentru Justiție să se asigure că, în viitor, Parlamentul va fi implicat mai îndeaproape în activitățile Comisiei și Consiliului la Conferința de la Haga, prin intermediul observatorilor din partea Parlamentului și al unor declarații periodice adresate comisiei parlamentare competente; în acest context, reamintește Comisiei angajamentele instituționale luate de Comisarul Frattini în fața Parlamentului în septembrie 2006, în virtutea cărora Comisia ar coopera întru totul cu Parlamentul în lucrările sale de la Conferința de Haga;

37. încurajează Comisia să-și asume pe deplin rolul în cadrul lucrărilor Conferinței de la Haga; solicită Comisiei să ia măsuri pentru a se asigura că UE va ratifica Convenția de la Haga din 19 octombrie 1996 privind protecția copiilor;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 12, 16.1.2001, p. 1).

Marți, 23 noiembrie 2010

38. decide să creeze un forum interparlamentar pe tema lucrărilor Conferinței de la Haga; consideră, cu titlul de exemplu, că promovarea, la Conferința de la Haga, a autonomiei părților în relațiile contractuale din întreaga lume, are implicații atât de serioase în ceea ce privește eludarea normelor obligatorii, încât sunt absolut necesare dezbateri și reflecții pe această temă în forurile democratice de pretutindeni;

39. ia act de instituirea de către Comisie a unui grup de lucru pe tema arbitrajului; previne Comisia asupra pericolului de a adopta o inițiativă legislativă în acest domeniu fără a organiza consultări deschise, cu implicarea totală a Parlamentului; solicită Comisiei să invite un reprezentant al comisiei parlamentare competente la toate grupurile de lucru de acest tip și consideră că, fără a aduce atingere dreptului de inițiativă al Comisiei, Parlamentul European ar trebui să aibă dreptul să numească unul sau mai mulți membri în aceste grupuri de lucru, pentru a se asigura că sunt cu adevărat reprezentative;

40. subliniază necesitatea de a de a asigura recunoașterea reciprocă a documentelor oficiale eliberate de administrațiile naționale; salută eforturile Comisiei de a da cetățenilor posibilitatea de a-și exercita drepturile la libera circulație și susține ferm planurile de realizare efectivă a recunoașterii reciproce a efectelor documentelor de stare civilă; solicită eforturi mai intense pentru a reduce obstacolele pe care le întâmpină cetățenii în a-și exercita dreptul la libera circulație, în special în ceea ce privește accesul la beneficiile sociale care li se cuvin și dreptul de a vota la alegerile municipale;

41. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre.
